NICULESCU

ROBERT LOUIS STEVENSON

Dr. Jekyll and Mr. Hyde

Doctorul Jekyll și domnul Hyde

EDIȚIE BILINGVĂ ABREVIATĂ

MP3

Audiobook inclus

Valoarea timbrului literar este 2% din preţul de vânzare şi se adaugă acestuia. Sumele se virează la Uniunea Scriitorilor din România, cont nr. RO44 RNCB 5101 0000 0171 0001, sucursala BCR Unirea.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
STEVENSON, ROBERT LOUIS
Dr. Jekyll and Mr. Hyde = Doctorul Jekyll şi domnul Hyde / Robert Louis Stevenson; trad.: Oana Ilinca Moldoveanu. - Ed. bilingvă abreviată. - Bucureşti : Editura Niculescu, 2019
ISBN 978-606-38-0345-1

I. Moldoveanu, Oana Ilinca (trad.)

821.111

© The Gresham Publishing Company Ltd, 2015
Titlu original: *Dr. Jekyll and Mr. Hyde*, by Robert Louis Stevenson

© Editura NICULESCU, 2019
Bd. Regiei 6D, 060204 – Bucureşti, România
Telefon: 021 312 97 82; Fax: 021 314 88 55
E-mail: editura@niculescu.ro
Internet: www.niculescu.ro

Comenzi online: www.niculescu.ro
Comenzi e-mail: vanzari@niculescu.ro
Comenzi telefonice: 0724 505 380, 021 312 97 82

Redactor: Liliana Scarlat
Tehnoredactor: Lucian Curteanu
Adaptare copertă: Carmen Lucaci

Tipărit la Tipografia REAL

ISBN 978-606-38-0345-1

Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei cărţi nu poate fi reprodusă sau transmisă sub nicio formă şi prin niciun mijloc, electronic sau mecanic, inclusiv prin fotocopiere, înregistrare sau prin orice sistem de stocare şi accesare a datelor, fără permisiunea Editurii NICULESCU.
Orice nerespectare a acestor prevederi conduce în mod automat la răspunderea penală faţă de legile naţionale şi internaţionale privind proprietatea intelectuală.

Editura NICULESCU este partener şi distribuitor oficial **OXFORD UNIVERSITY PRESS** în România.
E-mail: oxford@niculescu.ro; Internet: www.oxford-niculescu.ro

EDIȚIE BILINGVĂ ABREVIATĂ

Robert Louis Stevenson

Dr. Jekyll and Mr. Hyde

Doctorul Jekyll și domnul Hyde

Cu audiobook, note și glosar

Traducere: Oana Ilinca Moldoveanu

NICULESCU

Contents / Cuprins

INTRODUCERE 7
Către cititor 7
Rezumat 9
Viața lui Robert Louis Stevenson 12
Viața lui Stevenson în
Doctorul Jekyll și domnul Hyde 15
Marea Britanie în 1886 17
Narațiunea 20
Personajele principale 21
Lista personajelor 24

DR. JEKYLL AND MR. HYDE / *DOCTORUL JEKYLL ȘI DOMNUL HYDE*

1 Night in the City 26
O noapte în oraș 27
2 The Signature 38
Semnătura 39
3 Blackmail House 48
Casa șantajului 49
4 Search for Mr. Hyde 56
În căutarea domnului Hyde 57
5 Dr. Jekyll 70
Doctorul Jekyll 71

6 The Carew Murder Case 82
Cazul uciderii domnului Carew 83
7 The Letter 92
Scrisoarea 93
8 The Terror of Dr. Lanyon 104
Groaza doctorului Lanyon 105
9 The Face at the Window 114
Chipul de la fereastră 115
10 The Last Night 120
Ultima noapte. 121
11 The Disappearance. 138
Dispariția 139
12 Dr. Lanyon's Statement 146
Relatarea doctorului Lanyon 147
13 Henry Jekyll's Full Statement of the Case 158
Mărturia completă a lui Henry Jekyll
cu privire la cazul său 159

GLOSAR 193

INTRODUCERE

Către cititor

Poate că ați auzit oameni spunând: „are o personalitate de tip Jekyll și Hyde". *Doctorul Jekyll și domnul Hyde* (1886) de Robert Louis Stevenson (1850-1894) este o poveste atât de cunoscută încât a fost integrată în limbă ca metaforă. Această poveste de groază a fost transpusă de multe ori pe marile ecrane și jucată pe scenă, dar și parodiată. Este atât de faimoasă, încât șocul pe care îl provoacă, întorsătura uimitoare pe care o ia povestea sunt cunoscute multora (ceea ce strică surpriza) încă dinainte de a vedea povestea transpusă pe ecran ori pe scenă sau de a citi cartea.

Dacă, printr-o minune, nu cunoașteți subiectul cărții, considerați-vă extrem de norocoși și nu mai citiți această introducere la versiunea noastră repovestită. Treceți direct la primul capitol. Vă veți delecta cu o lectură cu adevărat surprinzătoare și care vă va da fiori reci pe șira spinării.

Aceasta este o versiune prescurtată și simplificată a cărții, pentru o lectură mai ușoară. Deși *Doctorul Jekyll și domnul Hyde* este o nuvelă (o narațiune mai lungă decât o povestire, dar mai scurtă decât un roman), poate fi o lectură dificilă pentru cei care nu sunt obișnuiți cu limbajul epocii. (La finalul cărții, am alcătuit un glosar cu definiții și explicații pentru

cuvintele și sintagmele mai deosebite.) Cartea abordează și unele teme pentru adulți. Textul de față păstrează personajele și întâmplările principale, prezentându-le mai simplu dar, sperăm noi, menținând ceva din stilul autorului.

Dacă citiți această carte și vă va plăcea, vă recomandăm din toată inima să citiți și povestea originală când veți fi pregătiți. Chiar dacă veți ști despre ce este vorba, veți înțelege șocul pe care trebuie să-l fi trăit primii cititori; în plus, ritmul poveștii este excelent gândit. Povestirea s-a bucurat de succes încă de la publicare, fiind una dintre operele cele mai bine vândute ale lui Stevenson. Influența ei se simte în multe povești de groază contemporane, mai ales în cele cu o componentă psihologică și cu monștri. Sperăm ca această poveste terifiantă despre lupta dintre bine și rău să vă facă plăcere.

Atenție: urmează dezvăluiri! Săriți peste aceste pagini introductive, dacă vreți ca povestea să rămână o surpriză!

Rezumat

În această binecunoscută povestire de groază, un avocat londonez respectabil, John Utterson, descoperă o legătură ciudată între vechiul său prieten, strălucitul om de știință Dr. Henry Jekyll, și un necunoscut tenebros și periculos pe nume Edward Hyde. Hyde are o reputație negativă de om violent și periculos, inspirând teamă și dezgust. Spre consternarea lui, Utterson află că Jekyll și Hyde au, într-adevăr, o legătură misterioasă, ale cărei detalii niciunul dintre ei nu vrea să le dezvăluie. Pe măsură ce Utterson avansează cu investigațiile, descoperă o poveste despre înșelăciune cu adevărat îngrozitoare. Povestea analizează lupta dintre bine și rău, cele două forțe fiind întruchipate de Jekyll, respectiv Hyde.

Tânărul Richard Enfield, rudă cu domnul Utterson, avocatul, este prima persoană din poveste care îl întâlnește pe Edward Hyde. Enfield se îndreaptă spre casă după o noapte în oraș, când vede un bărbat scund și hidos care dă peste o copilă ce alerga. Fata cade, iar bărbatul trece cu nepăsare mai departe, lăsând-o pe jos țipând. Oamenii ies din case pentru a o ajuta, iar Enfield, văzând cele întâmplate, fuge după bărbat și îl prinde. Este dezgustat de răutatea care i se citește pe chip; se întorc la locul unde copila încă zace. Sosește un doctor și, după ce fetei i se acordă îngrijiri, Enfield propune ca bărbatul să ofere familiei copilei o sumă de bani ca despăgubire pentru că a trecut peste ea. Pleacă apoi împreună cu acesta și cu tatăl fetei către o casă dărăpănată. Bărbatul intră în casă și se întoarce cu aur și cu un cec pentru tatăl copilei. Cecul poartă semnătura unei alte persoane, doctorul Jekyll, despre care

Enfield știe că este un om de știință bun la suflet și respectabil. Cecul este încasat cum se cuvine, iar bărbatul respingător se retrage.

La puțin timp după aceea, în timpul obișnuitei lor plimbări de duminică, Enfield și unchiul său, domnul Utterson, trec pe lângă casa aceea cu aspect neplăcut, iar tânărul îi povestește rudei sale ciudata experiență avută cu acel bărbat oribil. Utterson mărturisește că a auzit de Edward Hyde și îi spune lui Enfield că știe și că cecul era semnat de doctorul Jekyll.

Odată ajuns acasă, Utterson caută testamentul doctorului Jekyll. L-a neliniștit mult timp faptul că, în caz de deces sau de „dispariție sau absență fără explicații timp de trei luni", doctorul Jekyll i-a lăsat toată averea lui Edward Hyde. Se hotărăște să-i facă o vizită vechiului său prieten, doctorul Lanyon, care este vechi prieten și cu doctorul Jekyll, pentru a vedea dacă poate elucida comportamentul bizar al doctorului Jekyll și legătura pe care acesta ar putea-o avea cu domnul Hyde. Lanyon îi spune lui Utterson că nu prea se mai întâlnește cu vechiul lor prieten, din cauza ciudatelor idei „științifice" ale acestuia.

Utterson hotărăște că trebuie să-l vadă cu ochii lui pe Edward Hyde. După o așteptare îndelungată pe strada din apropierea casei dărăpănate, îl întâlnește în sfârșit pe Hyde pe când acesta se pregătește să intre în casă (pe o ușă despre care Utterson știe că este intrarea din spate a laboratorului doctorului Jekyll). Îl privește cu atenție pe Hyde și cere să-l vadă pe doctorul Jekyll. Hyde îi spune că Jekyll nu este acasă și îi dă lui Utterson adresa locuinței sale. Utterson merge după colț, la intrarea din față a casei doctorului Jekyll, unde Poole, servitorul, îl anunță că stăpânul său nu este acasă și că Hyde are

permisiunea de a intra și ieși din casa lui Jekyll după bunul său plac. Utterson este complet nedumerit.

Își dă seama că Hyde este un fel de „monstru"; câteva săptămâni mai târziu, când ia masa cu Jekyll, îl chestionează pe doctor cu privire la Hyde. Jekyll se supără când Utterson îl vorbește de rău pe Hyde și încearcă să-și asigure prietenul că între el și Hyde e totul bine. Îl roagă pe Utterson să-l ajute pe Hyde cu testamentul, în cazul în care lui i s-ar întâmpla ceva.

Aproape un an mai târziu, o servitoare este martoră la uciderea cu cruzime a unui membru venerabil al parlamentului; ea îl recunoaște pe Edward Hyde ca fiind criminalul. În buzunarul celui ucis este găsită o scrisoare adresată lui Utterson. Poliția merge la avocat, iar acesta îi conduce la locuința lui Hyde. Hyde a dispărut, ceea ce îl face pe Utterson să-și viziteze vechiul prieten, doctorul Jekyll. Doctorul pare foarte bolnav, însă îl asigură pe Utterson că a rupt relația cu Hyde și că acesta se ascunde. Îi arată lui Utterson o scrisoare de la Hyde, pe care Utterson i-o împărtășește secretarului său, domnul Guest. Guest este de părere că scrisul seamănă foarte mult cu cel al doctorului Jekyll.

Pentru o perioadă, Utterson și Jekyll redevin prieteni, însă, într-o zi, doctorul refuză să-l primească pe Utterson. Avocatul îl vizitează pe doctorul Lanyon, aflat pe patul de moarte, care îi spune că, după ce va fi murit el, poate spera la un răspuns privind misterul doctorului Jekyll și al domnului Hyde. După moartea lui Lanyon, Utterson primește o scrisoare ce poate fi deschisă numai după moartea doctorului Jekyll.

La câtva timp după aceea, Utterson și Enfield îl văd pentru ultima dată pe doctorul Jekyll la o fereastră și îl invită să li se

alături pentru o plimbare. Jekyll refuză; sub ochii lor, se face palid și este îngrozit, fața părând să i se schimbe în ceva oribil și înspăimântător. La timpul potrivit, Poole, servitorul lui Jekyll, îi face o vizită lui Utterson și îi spune că ceva nu este deloc în regulă. Utterson merge împreună cu servitorul la locuința lui Jekyll și, când bat la ușa de la laboratorul doctorului, aud o voce care nu este a lui. Servitorul îi arată lui Utterson un bilet care fusese lăsat în afara încăperii și în care se cerea o anumită substanță. Scrisul pare să fie al lui Jekyll. Servitorul mai spune că a văzut pe cineva ieșind din laborator și bănuiește că era Hyde. Cei doi sparg ușa și îl găsesc pe Hyde îmbrăcat cu hainele lui Jekyll. E mort. Dar unde este doctorul Jekyll? Un bilețel lăsat de el îi cere lui Utterson să citească scrisoarea lui Lanyon.

Îngrozitorul mister este dezvăluit, în sfârșit, în ultimele două capitole, unde citim declarația lui Lanyon și relatarea pe care însuși doctorul Jekyll o face despre cele întâmplate.

Viața lui Robert Louis Stevenson

Robert Louis Stevenson a fost un romancier scoțian, poet, eseist și autor de jurnale de călătorie. Creațiile sale cele mai cunoscute sunt *Comoara din insulă*, *Răpit de pirați* și *Doctorul Jekyll și domnul Hyde*.

S-a născut la 13 noiembrie 1850, la Edinburgh (Scoția), părinții săi fiind Thomas și Margaret Stevenson (născută Balfour).

La botez, a primit numele Robert Lewis Balfour Stevenson, însă la vârsta de 18 ani și-a schimbat ortografia prenumelui din „Lewis” în „Louis”, iar mai târziu a renunțat la numele „Balfour”.

Tatăl său era un cunoscut proiectant de faruri, la fel cum fusese și bunicul său. Toată lumea se aștepta ca Stevenson să le calce pe urme. Atât mama sa, cât și bunica maternă sufereau de plămâni și erau nevoite să facă adesea călătorii în țări mai calde, pentru a-și îngriji sănătatea. Stevenson însuși s-a confruntat, în primii ani de viață, cu accese de tuse și febră, mai ales iarna, și a fost adeseori bolnav la maturitate, având o constituție delicată de-a lungul întregii sale vieți.

Stevenson avea să evoce timpul petrecut în pat cu ocazia numeroaselor episoade de boală din copilăria sa, în poemul *The Land of Counterpane* din colecția de poeme *A Child's Garden of Verses*. Și-a manifestat interesul pentru scris de la o vârstă fragedă și a scris povești toată copilăria.

Din cauză că era frecvent bolnav, mergea la școală cu întreruperi, având lungi perioade de timp profesori particulari. La vârsta de 17 ani, s-a înscris la Universitatea din Edinburgh pentru a urma cursuri de inginerie, însă nu era deloc interesat de afacerea de familie, așa că a studiat dreptul. Pe atunci a început ceea ce avea să fie o viață de călătorii, mergând vara în Franța, pentru a fi alături de alți scriitori și artiști. Din aceste călătorii au rezultat unele dintre lucrările sale timpurii. În 1875, și-a luat diploma de avocat, însă nu a practicat niciodată dreptul, știind deja că tot ce își dorea să facă era să scrie.

În 1876, a întâlnit-o pe cea care avea să-i devină soție: o americancă în vârstă de 36 de ani, pe nume Fanny Osbourne.

Lista personajelor

DOMNUL RICHARD ENFIELD, nepotul domnului Utterson

DOCTORUL HENRY JEKYLL, protagonistul povestirii

DOMNUL EDWARD HYDE, un personaj hidos, respingător

EDIE, fetița călcată în picioare de Hyde

PĂRINȚII LUI EDIE

DOCTORUL GRANT, cel care îi acordă îngrijiri lui Edie

DOAMNA PARKER, menajera domnului Enfield

DOMNUL UTTERSON, prieten cu doctorul Jekyll și unchiul domnului Enfield

DOCTORUL LANYON, prieten cu doctorul Jekyll și cu domnul Utterson

POOLE, servitorul doctorului Jekyll

O SERVITOARE, martoră la uciderea lui Sir Danvers Carew

SIR DANVERS CAREW, un distins membru al Parlamentului

INSPECTORUL NEWCOMEN DE LA SCOTLAND YARD, ofițerul de poliție care merge cu domnul Utterson să caute locuința lui Hyde, în cartierul Soho

DOMNUL GUEST, secretarul domnului Utterson

BRADSHAW, lacheul doctorului Jekyll

Dr. Jekyll and Mr. Hyde

Doctorul Jekyll
și domnul Hyde

Chapter One

Night in the City

It was Mr. Richard Enfield who had the first meeting of any real note—or of which we have any accurate record—with the evil and mysterious being who went by the name of Edward Hyde. It was an experience that left Mr. Enfield—who was a large and active young man, with more than his share of courage—sadly shocked and shaken; more disturbed, in fact, than ever before in the twenty-odd years of carefree life.

This was the way of it.

Richard had dined in town that night, and gone on to dance at the Prescott house in Hampstead. By two in the morning, he had tired of the affair and elected to walk back to his rooms in the city. He was glad of the chance to walk. The air, he thought, would clear his head, and he was badly in need of the exercise.

He set off happily, swinging his stick and humming a tune of the moment. As time passed, however, his mood changed. It was a cold, black winter's morning and everywhere was as quiet as the grave. He began to feel the need for company, for the sound of a human voice.

All at once, he saw two figures. One was a little man who was walking quickly towards him on the opposite side of the road. The other was a girl of some ten or eleven years who was running as hard as she could down a side street. Richard wondered why the child was on the streets at this hour and why she was running so fast.

Capitolul 1

O noapte în oraș

Domnul Richard Enfield este cel care a avut prima întâlnire relevantă, sau despre care să avem o relatare precisă, cu malefica și misterioasa ființă cunoscută sub numele de Edward Hyde. A fost o experiență în urma căreia domnul Enfield, tânăr activ, bine făcut și foarte curajos, a rămas profund șocat și tulburat; de fapt, mai tulburat decât fusese vreodată în cei douăzeci și ceva de ani ai săi, lipsiți de griji.

Iată cum s-au petrecut lucrurile.

În acea seară, Richard mâncase în oraș și se dusese să danseze la Prescott House, în Hampstead. Înainte să bată de două, se săturase deja de distracție și se hotărâse să se întoarcă acasă. Se bucura că putea merge pe jos. Aerul, se gândea el, avea să-i limpezească mintea și simțea nevoia să facă mișcare.

Porni voios, rotindu-și bastonul și fredonând un cântec la modă. Cu toate acestea, pe măsură ce timpul trecea, dispoziția lui se schimbă. Era o dimineață de iarnă rece și întunecată și pretutindeni domnea o liniște mormântală. Începu să simtă nevoia unui tovarăș de drum, să audă voce de om.

Dintr-odată, văzu două siluete. Una dintre ele era un bărbat scund care venea repede spre el pe cealaltă parte a străzii. Cealaltă era o fată de vreo zece sau unsprezece ani, care venea fugind cât o țineau picioarele, pe o stradă lăturalnică. Richard se întrebă ce căuta copila pe stradă la ora aceea și de ce alerga atât de repede.

Richard opened his mouth to call a warning but was too late. The child and the man ran into one another at the corner and the girl fell down. And then came the horrible part of the thing. The man trampled over the child's body, as if it was the most natural thing in the world, and left her screaming on the ground.

It sounds nothing to hear, perhaps, but it was a dreadful thing to see. It wasn't like the deed of a man at all—it was the action of a devil—a monster!

Richard swore. His hand tightened on his stick. The man was walking on without a backward glance, while behind him the scared and injured child lay screaming at the top of her voice.

Those screams had their effect. Along the street, someone threw open a window and called out to the child in an anxious voice. A moment later and other windows were being opened. It was clear that the girl would soon be given help and comfort. Richard made up his mind. He sprang across the street, after the man, with the speed of an angry cat.

He was, in spite of his size, very light on his feet, and he was almost upon the man before the fellow heard him coming. As he turned his head, Richard took him by the collar.

"One moment, my friend," he said grimly. "I think you have some explaining to do."

The man turned, without haste. For a moment, while he stood looking up at Richard, and before he spoke, the young man felt a sudden chill, he was so struck by the shocking expression on the other's face. There was, he was sure, a glint of cruel satisfaction in the eyes. The face was in no way out of the ordinary; the dark hair grew rather low upon the forehead;

Deschise gura să dea un strigăt de avertisment, însă era prea târziu. Copila și bărbatul se ciocniră unul de altul la colț de stradă, iar fata căzu la pământ. Și urmă partea îngrozitoare din această întâmplare. Bărbatul călcă peste trupul copilei, ca și cum ar fi fost lucrul cel mai firesc cu putință, și o lăsă acolo țipând, întinsă pe jos.

Poate că, povestită, întâmplarea aceasta nu are nimic deosebit, însă a fost un spectacol îngrozitor. Un om nu putea să facă așa ceva, ci numai un diavol – un monstru!

Richard înjură. Mâna i se crispă pe baston. Bărbatul mergea fără să privească în urmă, în timp ce, în spatele lui, copila speriată și rănită zăcea urlând din toți rărunchii.

Țipetele ei își făcură efectul. Undeva, pe stradă, cineva deschise larg o fereastră și o strigă pe copilă, pe un ton îngrijorat. Peste o clipă, alte ferestre se deschideau. Era limpede că fata avea să primească în curând ajutor și alinare. Richard se hotărî. Trecu rapid de cealaltă parte a străzii și porni în urmărirea bărbatului cu viteza unei pisici furioase.

În ciuda staturii sale, era iute de picior și, înainte ca bărbatul să apuce să-și dea seama că era urmărit, Richard aproape că îl ajunsese. Când întoarse capul, îl apucă de guler.

— O clipă, amice, rosti el, fioros. Mi se pare că trebuie să dai niște explicații.

Omul se întoarse, fără grabă. Pentru o clipă, cum stătea uitându-se în sus la Richard și înainte de a spune ceva, tânărul simți brusc un fior; era izbit de expresia șocantă de pe chipul acelui om. Era în acei ochi – Richard era sigur de asta – o licărire de satisfacție crudă. Chipul nu avea nimic ieșit din comun; părul de culoare închisă îi umbrea fruntea; sprâncenele erau

the eyebrows were heavy and arched; the mouth large and full-lipped. But there was something in the eyes—something wicked and forbidding—some inner power that burned with a brilliant light. And the power was evil! Richard was sure of it! This man was bad, bad all through. There was something in him that filled Richard with disgust, so that he dropped his hand from the other's shoulder and muttered, scarcely conscious that he did so: "Ugh! filthy brute!"

The other was perfectly cool and had made no resistance, but now he gave Richard a look so ugly that it brought out the sweat on him as if he had been running.

"Your manners leave much to be desired, young fellow," said the man. He spoke with a whispering and somewhat broken voice. "Perhaps you will explain yourself."

"Explain myself!" cried Richard, losing all patience. Really! The fellow's impudence passed all bounds. A feeling of hate went through him—he could not help himself—he lifted his stick. He had a longing to strike this man down, to rain blow after blow upon him, and his own feeling sickened him. "First," he continued in a rush of angry words, "perhaps you will explain your own beastly action in trampling upon that child and leaving her there upon the ground."

"That!" said the man calmly, and again Richard saw a glint of cruel satisfaction in his eyes. "That, my dear fellow, was nothing but an accident—"

"An accident!" said Richard hotly, almost choking upon the words. "Was it an accident that you walked over the girl—without a thought—or a glance—like a—a machine, rather than a man?"

groase și arcuite; gura – mare și cu buze cărnoase. Ochii, însă, aveau ceva – ceva hain și respingător – o putere interioară care ardea cu o flacără intensă. Iar puterea aceea era malefică! Richard era sigur de asta! Omul acesta era rău, rău până-n măduva oaselor. Era ceva în el care îl umplea pe Richard de dezgust, încât își lăsă mâna să cadă de pe umărul bărbatului și murmură, aproape inconștient:

— Pfui! Brută mizerabilă!

Omul era de un calm imperturbabil și nu opusese niciun fel de rezistență, însă acum îi aruncă lui Richard o privire atât de fioroasă încât îl făcu să transpire ca și când ar fi alergat.

— Manierele dumitale lasă mult de dorit, tinere, spuse bărbatul. Vorbea cu o voce șoptită și cumva spartă. Poate îți vei justifica purtarea.

— Să-mi justific purtarea! strigă Richard, pierzându-și răbdarea. Nu zău! Nerușinarea acelui ins întrecea orice limită. Fu cuprins de ură – nu se putea abține – și-și ridică bastonul în aer. Își dorea să-l doboare pe acest om la pământ, să-l snopească în bătaie; se simți scârbit de propriul lui sentiment. Mai întâi, continuă el, furios, poate vă veți justifica propria acțiune animalică de a călca peste acea copilă și de a o lăsa zăcând la pământ.

— Asta! rosti calm bărbatul și Richard văzu din nou o licărire de satisfacție crudă în ochii lui. Asta, dragul meu, a fost un simplu accident.

— Un accident! se înfierbântă Richard, aproape sufocându-se. A fost un accident că ați călcat peste fată, fără să vă gândiți măcar o clipă, fără să-i aruncați măcar o privire, ca un... ca un automat și nu ca un om?

Again, for an instant, that ugly look burned in the man's eyes; then his gaze passed beyond Richard, and his look showed something of fear. Richard swung round, and saw that a group of people had turned out of the neighbouring houses and were gathered around the child. Voices carried to them and, sounding above all, a man's sudden shout of anger. The child, it seemed, had told what had happened.

Richard smiled, grimly.

"You will be good enough to return," he said coldly, "to offer your sympathy and inquire what harm you may have done."

For a moment, the man hesitated. His eyes wandered over Richard's big frame, took in the broad shoulders and the determined set of the jaw. Then the eyes dropped, and the man nodded.

"Perhaps it would be as well," he said.

Without another word, the two set out towards the group under the lamp. There, in a ring, were a dozen or so men and women, only half dressed under the shabby coats they had pulled on when the child's screams had brought them from their beds. They stared suspiciously at Richard and his companion as the pair approached.

"Let me pass," said Richard quietly, and his evening dress and air of authority had their effect. The crowd opened, and the two moved into the circle.

The child lay still upon the ground, crying and trembling. But now her head was pillowed on the lap of a thin-faced woman who was kneeling beside her murmuring words of comfort. She, it seemed, was her mother. A short, wide-shouldered man with a large nose and thinning hair stood with his hand on the

Pentru o clipă, ochii bărbatului aruncară din nou acea căutătură urâtă; apoi privirea lui trecu dincolo de Richard și exprimă o anume teamă. Richard se întoarse și văzu că un grup de oameni ieșiseră din casele învecinate și erau adunați în jurul copilei. Vocile ajungeau până la ei și strigătul brusc, plin de mânie, al unui bărbat, acoperi glasul tuturor. Se părea că fata povestise ce se întâmplase.

Richard zâmbi nemilos.

— Ar fi bine să vă întoarceți, spuse cu răceală, să vă manifestați compasiunea și să întrebați cum se simte copila.

Bărbatul ezită o clipă. Își plimbă privirea pe corpul masiv al lui Richard, îi măsură umerii lați și linia fermă a maxilarului. Apoi lăsă ochii în jos și dădu din cap aprobator.

— Poate că n-ar strica, spuse el.

Fără vreun alt cuvânt, cei doi porniră către grupul de sub felinar. Se strânseseră în cerc cam o duzină de bărbați și femei, doar pe jumătate îmbrăcați în hainele sărăcăcioase pe care le aruncaseră pe ei când țipetele copilei îi ridicaseră din așternuturi. Se holbau suspicios la Richard și la tovarășul său în timp ce perechea se apropia de ei.

— Dați-mi voie să trec, rosti Richard pe un ton calm, iar ținuta lui distinsă și aerul lui autoritar își făcură efectul. Mulțimea se dădu la o parte și cei doi pătrunseră în mijlocul ei.

Copila zăcea nemișcată, plângând și tremurând. Acum, capul ei se odihnea în poala unei femei cu fața trasă, îngenuncheată lângă ea, șoptindu-i cuvinte liniștitoare. După câte se pare, acea femeie era mama ei. Un bărbat mic de statură, lat în umeri, cu nasul proeminent și părul rar, stătea în picioare, cu o

woman's shoulder, explaining to one of the bystanders what had happened.

"The wife's mother was taken queer," Richard heard him say, "and we sent young Edie here to fetch the doctor. Then, all of a sudden, we hears her scream—something horrible it was—turned me right over inside—and we runs out and finds her here. She says," he continued, as if he could not believe his own words, "that a man knocked 'er down, and—and just walked over 'er!"

The crowd muttered in a threatening manner. Their eyes flashed and their faces, in the yellow gaslight, particularly those of the women, had a wild and savage look. The little man turned as he became conscious of the presence of Richard and his prisoner. Every eye was on them now, except that of the sobbing child.

"I saw what happened," said Richard to the little man, then nodded down at the girl.

"Is she badly hurt?"

"I don't think so," replied the man uncertainly. "The doctor should be along in a minute, an' we'll see. She's more shocked than anything else, poor kid!"

He bent and patted the child's shoulder. She lifted a dirty, tear-stained face and her eyes, for some reason, went straight to the face of the man at Richard's shoulder. They widened and filled with fright. She gave a scream.

"It's him!" she cried, and pointed. "He hurt me! Don't let him get me! Don't let him get me."

She buried her face in the woman's lap once more, clinging to her closely.

mână pe umărul femeii, explicând unuia dintre privitori ce se întâmplase.

— Pe soacră-mea a luat-o cu leșin, îl auzi Richard spunând, și am trimis-o pe micuța Edie să cheme doctorul. Apoi, dintr-odată, o auzim țipând – a fost groaznic – m-a răscolit – ieșim în fugă și o găsim aici. Zice, continuă el, ca și cum nu-i venea să creadă, că un bărbat a trântit-o la pământ și... și a călcat pur și simplu peste ea!

Mulțimea murmură amenințător. Ochii oamenilor aruncară scântei; în lumina galbenă a felinarului, chipurile lor, mai ales cele ale femeilor, aveau ceva sălbatic și fioros. Bărbatul mic de statură se întoarse când își dădu seama de prezența lui Richard și a prizonierului său. Toți aveau privirile ațintite asupra lor, cu excepția copilei care plângea cu sughițuri.

— Am văzut ce s-a întâmplat, îi spuse Richard bărbatului mic de statură, apoi arătă cu capul către fată.

— E rănită grav?

— Nu cred, îi răspunse omul nesigur. Doctorul trebuie să ajungă dintr-o clipă-n alta și-om vedea. Bietul copil, e mai degrabă șocat!

Se aplecă și o bătu ușor pe copilă pe umăr. Ea își ridică fața murdară, brăzdată de lacrimi și privirea ei, nu se știe de ce, se duse drept spre chipul bărbatului de lângă Richard. Făcu ochii mari și se îngrozi. Dădu un țipăt.

— El e! strigă ea și arătă spre bărbat. Mi-a făcut rău! Nu-l lăsați să se apropie de mine! Nu-l lăsați să se apropie de mine!

Își îngropă fața în poala femeii încă o dată, lipindu-se strâns de ea.

The child's father was staring at Richard's prisoner.

"Was it you that did it?" he asked in an astonished whisper.

"My good man, it was an accident—"

"An accident!" cried the father, and he was shaking with rage. He lifted a fist. "I'll accident you!" he exploded and started forward.

Richard heard the men behind him mutter, and one or two of them cursed.

"Give 'im something!" a rough voice cried.

"Knock 'is 'ead off!" a woman screamed.

It was an ugly moment. Richard found himself in the middle of a ring of angry faces—of men who cursed and threatened, of women who had their hands raised and their fingers curled as though ready to tear … The air was full of hate!

There came an unexpected interruption.

"What's all this?" cried a loud, deep voice, and a man in a dark coat and a high hat came shouldering his way through the crowd.

Tatăl copilei se holba la prizonierul lui Richard.

— Dumneata ai făcut asta? întrebă el șoptit și cu uimire.

— Bunul meu domn, a fost un accident...

— Un accident! strigă tatăl, tremurând de furie și ridicându-și pumnul în aer. Îți arăt eu accident! izbucni și făcu un pas înainte.

Richard îi auzi pe bărbații din spatele lui murmurând; câțiva înjurară.

— Dă-i o lecție! strigă un glas aspru.

— Rupe-i capu'! țipă o femeie.

Era un moment îngrozitor. Richard se pomeni în mijlocul unei mulțimi de fețe furioase – bărbați care înjurau și amenințau, femei cu mâinile în aer și cu degetele încordate ca și când erau gata să sfâșie... Ura plutea în aer!

Cursul lucrurilor fu întrerupt pe neașteptate.

— Ce se-ntâmplă aici? strigă o voce joasă și puternică; un bărbat într-o haină închisă la culoare și cu joben își făcu apariția, croindu-și loc cu coatele prin mulțime.